

## Arrest

nr. 177 392 van 7 november 2016  
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 25 juli 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 juni 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 augustus 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 12 oktober 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. VAN ISACKER.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat VAN DOREN *loco* advocaat K. VERSTREPEN en van attaché K. ALLYNS, die verschijnt voor de verwerende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

#### **"A. Feitenrelaas**

*U verklaart het Iraakse staatsburgerschap te bezitten en van Arabische origine te zijn. U bent geboren in Nasiriyah (provincie Dhi Qar, Irak) waar u ook woonde. U bent de broer van J.H.A.B. (O.V. 8.133.193). Sinds begin jaren negentig werkt uw broer B. als officier bij de grenspolitie aan de grens met Iran. Op 3 juli 2015 onderscheppen hij en zijn collega's een clandestien wapentransport van Hezbollah van Iran naar Irak. Ze pakken daarbij de Hezbollah-leden op en brengen hen naar hun hoofdkwartier. De overste van uw broer, A.W., is echter niet opgezet met deze gang van zaken, omdat hij zelf betrokken is bij de milities, en draagt op de mannen van Hezbollah vrij te laten. Drie dagen later wordt een onderzoek ingesteld naar uw broer en z'n collega's en naar de omstandigheden van het ontdekken van de wapensmokkel. Diezelfde dag neemt uw broer vrijaf, maar op 16 juli 2015 wordt hij ontvoerd als hij weer*

naar zijn werk gaat, samen met een andere collega. U en uw andere broer J. gaan daarop een aantal keer navragen bij A.W. wat er met B. zou gebeurd zijn, maar hij stuurt jullie telkens wandelen. Op 27 juli 2015 wordt jullie huis zelfs beschoten door Hezbollah.

Uiteindelijk verlaat u uw land op 3 augustus 2015. Van Nasiriyah gaat u naar Basra waar u het vliegtuig neemt naar Istanbul (Turkije), samen met uw broer J.. U blijft vier dagen in Turkije en gaat dan met een boot naar Griekenland – uw broer blijft nog in Turkije. Uzelf gaat verder via Macedonië, Servië en Oostenrijk naar België, waar u op 17 augustus 2015 een asielaanvraag indient. Uw broer J. komt later in België aan en dient op 29 september 2015 een asielaanvraag in.

Uw broer J. keert begin november 2015 echter vrijwillig terug naar Irak omdat hij te horen had gekregen dat zijn zoon Abdallah op 15 oktober 2015 onderweg naar school ontvoerd was, vermoedelijk door Hezbollah. Er wordt losgeld geëist, maar zoveel geld heeft de familie niet. Op 7 december 2015 wordt J. zelf ook ontvoerd en drie dagen later vermoord teruggevonden.

Ter staving van uw asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: een kopie van uw Iraakse identiteitskaart, uw originele Iraakse nationaliteitsbewijs, uw originele Iraakse verkiezingskaart, een kopie van uw huwelijksakte, een originele werkbadge, kopies van een aantal foto's van uw broers J. en B., een kopie van de werkbadge van uw broer B., kopies van twee documenten van het leger in verband met de wapensmokkel ontdekt door B., een kopie van de overlijdensakte van uw broer J. en de kopies van twee politie-attesten in verband met de verdwijning van uw neefje en de moord op uw broer J..

### **B. Motivering**

Uit uw verklaringen blijkt dat u in uw land van herkomst Irak vreest vermoord te worden door de militie Hezbollah omdat uw broer B., die grenswachter is, een clandestien wapentransport door deze groepering had ontdekt (CGVS p. 7 & p. 11 e.v.) – daarom hadden ze uw broer B. al ontvoerd, uw huis beschoten, de zoon van uw andere broer J. ontvoerd en uw broer J. zelf vermoord. Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Om te beginnen kan er geen geloof gehecht worden aan dé oorzaak van uw problemen (en die van uw familieleden), nl. het feit dat uw broer B. wapensmokkel door Hezbollah zou ontdekt hebben. Zo verklaart u dat uw broer B. op patrouille was met zijn officier ('raad' S.) en nog andere bewakers toen ze de mannen van Hezbollah onderschepten met hun wapens. Wie zijn andere collega's waren die toen met hem op patrouille waren, weet u niet (CGVS p. 12-13). Op het patrouilleverslag van het werk van uw broer B. dat u neerlegt (document 10), staan nochtans alle betrokken collega's vermeld: volgens dit document waren naast uw broer B. (inspecteur) en majoor (raad) S. nog twee collega's aanwezig, namelijk S.G. (politieagent) en A.N.H.H. (sergeant). Het is maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten welke collega's precies bij uw broer waren op het bewuste moment, als deze patrouille raakt aan de kern van uw relaas, u na dit incident nog met uw broer in contact bent geweest (hij was immers nog tien dagen thuis geweest bij u) en u van deze bewuste patrouilleronde zelf een document neerlegt waar de betreffende collega's van uw broer één voor één op vermeld staan. Nog in deze context verklaart u dat de directeur van uw broer (ene A.W.) absoluut niet opgezet was met het onderscheppen van het wapentransport omdat hij zelf tot Hezbollah behoorde en daarom een onderzoek gestart was tegen alle politieagenten (waaronder uw broer) die de wapens hadden ontdekt (CGVS p. 7 & p. 15). Niet alleen is het vreemd dat u niet weet te zeggen tegen hoeveel personen in totaal dit onderzoek gevoerd werd als u daar wederom zelf een document over neerlegt ('ik weet het niet. 4, 5, 6. Ik weet het niet', CGVS p. 15 + document 9), het is ook bijzonder opvallend dat er volgens dit document een onderzoek zou zijn geopend tegen drie personen (majoor S., uw broer B. en politieagent K.A.A.), wat niet overeenkomt met wat in het vorige document staat; nl. daar ging het om vier personen (en niet drie) die de wapens ontdekt hadden en was de genoemde agent K.A.A. daar niet bij. Welnu, als de ontdekking van de Hezbollahwapens door uw broer B. en zijn collega's dé oorzaak zou zijn van uw problemen (en die van uw familieleden) en u daaromtrent een aantal documenten neerlegt, kan toch verwacht worden dat u weet wat de inhoud van deze stukken is, daar coherente verklaringen over aflegt en dat deze stukken onderling overeenstemmen. Dit is hier niet het geval, wat meteen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig hypothekeert. Over de twee documenten die u neerlegt kan bovendien nog opgemerkt worden dat (officiële) documenten in Irak gemakkelijk tegen betaling of op frauduleuze wijze kunnen worden bekomen (zie toegevoegde informatie in administratief dossier). Ook het feit dat u zich tegensprekt over de persoon via wie u deze twee documenten verkregen heeft (eerst verklaart u dat u uw neef (ene M.G.) die griffier is, naar de politie gestuurd heeft om ze op te halen, om meteen daarna te verklaren dat hij een vriend van uw broer is die bij uw broer in de administratie werkt, maar wat zijn functie precies is weet u niet, CGVS p. 8), doet weinig goeds aan de bewijswaarde van deze documenten. Deze vaststellingen over deze twee documenten, maken dat ze niet van dien aard zijn dat ze de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen zouden kunnen herstellen.

Een aantal andere elementen dragen ook allerm minst bij tot de geloofwaardigheid van wat uw broer B. overkomen zou zijn in verband met de wapens. Zo kan luidop de vraag gesteld worden waarom de directeur van uw broer (A.W.) überhaupt een officieel onderzoek zou begonnen zijn tegen uw broer en zijn collega's (om zo na te gaan wat er precies gebeurd zou zijn bij het ontdekken van de wapensmokkel), terwijl het volgens u toch ging om illegale wapensmokkel vanuit het buitenland dat buiten het medeweten van de hogere autoriteiten georganiseerd werd (CGVS p. 14). A.W. had er dus alle belang bij dergelijke clandestiene operaties onder de radar te houden en net geen ruchtbaarheid te geven aan de ontdekking van de wapens door daar officieel een onderzoek naar te laten openen. Als u met deze bemerking geconfronteerd wordt, verklaart u te denken dat hij een voorbeeld wil stellen, dat dat onderzoek niet naar een andere rechtbank gaat en dat hij zo kan doen wat hij wil (CGVS p. 16-17). Deze verklaringen overtuigen amper. Immers, u verklaart dat A.W. zelf de opdracht gaf om het onderzoek te starten (CGVS p. 15), maar volgens het door u neergelegde document (document 9, zie boven) gaf ene S.A.M. (brigade-generaal maritieme ingenieur, bevelhebber van de Iraakse kustwacht) de opdracht aan ene J.R.S. (kolonel) om een onderzoeksraad onder leiding van ene majoor A.S.M. en eerste luitenant M.R.H. op te richten – van A.W. zelf valt niets terug te vinden op het document. Deze vaststelling is opmerkelijk, daar u het doorheen uw verklaringen enkel over A.W. heeft die de drijvende kracht achter het probleem van uw broer zou zijn en u toch zelf het bewuste document neerlegt waarop zijn naam nergens voorkomt. Daarnaast verklaart u ook niet te weten hoe het onderzoek in kwestie zou verlopen zijn of wat dit als uitkomst zou gehad hebben. U zou er ook niet naar geïnformeerd hebben bij A.W. toen u een aantal keer bij hem ging polsen of hij wist waar uw broer was. Opvallend genoeg verklaart u daarbij dat noch uw broer B. noch u geïnteresseerd waren in het onderzoek dat tegen hem gestart was (CGVS p. 15-16). Van iemand die beweert dat het onderzoek tegen zijn broer rechtstreeks te maken heeft met zijn asielmotieven, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier toch enige interesse voor aan de dag legt of op zijn minst alles in het werk stelt om meer te weten te komen over dat onderzoek. Dit is hier niet het geval. Welnu, indien het bewuste onderzoek tegen uw broer onlosmakelijk verbonden zou zijn met uw problemen en die van uw familieleden en dé basis zou uitmaken voor uw asielaanvraag, vormen de hierboven opgesomde anomalieën en incoherenties in uw verklaringen en documenten andermaal negatieve indicaties voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.

Gelet op bovenstaande elementen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou uw broer B. wapensmokkel door Hezbollah ontdekt hebben, en bijgevolg ook niet aan de problemen die u en uw familieleden daardoor zouden gekend hebben, meer bepaald de ontvoering van B. en de beschieting van uw huis. Wat betreft de ontvoering van de zoon van uw broer J. (die met u in België was maar naar Irak terugkeerde (met fatale gevolgen) en de moord op uw broer J. – incidenten die u staaft met de overlijdensakte van J. en twee processen-verbaal van de politie aangaande zijn dood en de ontvoering van zijn zoon (documenten 11-13), kan evenwel begrip opgebracht worden voor de moeilijkheden en de impact die dit moet hebben teweeg gebracht, toch zijn deze feiten niet van dien aard dat ze in uw hoofde zouden kunnen leiden tot een gegronde vrees voor vervolging. Immers, aangezien net werd aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de oorzaak die u aan deze feiten toedicht (nl. de ontdekte wapensmokkel door uw broer B., zie boven) (CGVS p. 8-11), wordt ook het causaal verband tussen de zaak van uw broer B. en de lotgevallen van uw broer J. en zijn zoon teniet gedaan. Hiermee rekening houdend, zijn er op deze manier in uw dossier geen objectieve elementen te vinden waaruit een gegronde vrees voor vervolging inzake uw persoon zou moeten blijken als gevolg van de lotgevallen van uw broer J. en zijn zoon op zich.

Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Irak een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraakse nationaliteitsbewijs, uw Iraakse verkiezingskaart, uw huwelijksakte, uw werkbadge, een aantal foto's van uw broers J. en B. en de werkbadge van uw broer B. bevatten louter informatie over uw identiteit, uw echtelijke situatie, uw professionele activiteiten en die van uw broer, maar hebben geen bewijskracht ten op zichte van de door u ingeroepen feiten. De overige documenten (twee documenten van het leger in verband met B., de overlijdensakte van uw broer J. en twee politieattesten in verband met uw broer J. en zijn zoon) werden reeds eerder besproken (zie boven).

Naast de erkenning van de vluchtelingenstatus, kan aan een asielzoeker ook de subsidiaire beschermingsstatus toegekend worden wanneer de mate van willekeurig geweld in het aan de gang zijnde gewapend conflict in het land van herkomst dermate hoog is dat er zwaarwegende gronden zijn om aan te nemen dat een burger die terugkeert naar het betrokken land of, in voorkomend geval, naar het betrokken gebied louter door zijn aanwezigheid aldaar een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet.

*Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het "UNHCR Position on Returns to Iraq" van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus "Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak" van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Thi Qar te worden beoordeeld.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.*

*In de overwegend sjiiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel gevisieerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.*

*Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.*

*In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.*

*Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nasseriyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet.*

*Volledigheidshalve dient toegevoegd te worden dat de asielaanvraag van uw broer J.H.A.B. (O.V. 8.133.193) op 18 maart 2016 door de Dienst Vreemdelingenzaken onontvankelijk werd verklaard, aangezien hij als gevolg van zijn vrijwillige terugkeer naar Irak afstand had gedaan van zijn aanvraag.*

### **C. Conclusie**

*Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Verzoekschrift**

#### **2.1.1. Middelen**

In een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van artikel 48/2 tot en met 48/5 en 62 van de voormelde wet van 15 december 1980 (hierna: Vreemdelingenwet), van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, van "de algemene motiveringsplicht", van het zorgvuldigheidsbeginsel, van het redelijkheidsbeginsel en van artikel 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

Verzoeker stelt dat hij zeer veel informatie heeft gegeven doorheen zijn gehoor over het werk van zijn broer en over de gebeurtenissen die aanleiding hebben gegeven tot de problemen. Hij meent dat hij een doorleefd relaas heeft gegeven en naar zijn beste vermogen heeft getracht om alle informatie die hij heeft over het werk van zijn broer en de gebeurtenissen weer te geven. Hij wijst erop dat het hier niet gaat over zijn werk, maar over dat van zijn broer. Volgens hem verwacht verweerder een te verregaande kennis van hem. Hij stelt ook te beschikken over een bijkomend document opgesteld door de onderzoeksrechter, dat een rechtzetting bevat waarin wordt verduidelijkt dat het onderzoek wordt geopend tegen vier en niet drie personen. "Verzoeker geeft aan dat hij dit document al in zijn bezit had ten tijde van zijn eerste gehoor bij de dienst Vreemdelingenzaken, waar er een vergissing zou gebeurd zijn, en dit document niet gekopieerd werd. Hierdoor zat het document niet in het administratief dossier." Aangaande de persoon die hem deze stukken heeft bezorgd, verwijst verzoeker naar het gehoorverslag en stelt hij als volgt: "Hetgeen verzoeker tijdens zijn gehoor trachtte uit te leggen, is het volgende. Verzoeker stuurde met de hulp van zijn vrouw zijn neef, de heer N.M.M., naar de grenspolitie. Daar werkt de heer M.G., een collega en vriend van verzoekers' broer, in de administratie. Het is deze man, M.G., die de bewuste documenten heeft meegegeven aan de neef, N.M.M.." Hierin schuilt volgens hem geen tegenstrijdigheid.

Vervolgens voert verzoeker aan dat hij tijdens zijn gehoor een perfect logische verklaring gaf voor de handelwijze van de directeur die een officieel onderzoek startte. Hij verwijst naar de richtlijnen van UNHCR en stelt dat verweerder zich baseerde op een "gut feeling" en op geen enkele manier aantoont op basis van objectieve elementen waarom verzoekers relaas ongeloofwaardig zou zijn. "Het feit dat de naam van de directeur niet terug te vinden is op één document dat werd voorgelegd, of het gegeven dat verzoeker niet exact weet wat de uitkomst is van het onderzoek dat tegen zijn broer werd opgestart (een broer die nota bene verdwenen is, waardoor dit tuchtonderzoek irrelevant geworden was), is niet van die orde dat verzoekers' geloofwaardigheid aangetast wordt."

Verzoeker meent vervolgens dat verweerder voortbouwde op zijn voorbarige conclusie. Hij wijst erop dat verweerder niet twijfelt aan zijn geloofwaardigheid omtrent de ontvoering van zijn neefje en de moord op zijn broer J. maar opnieuw verwijst naar de vermeende ongeloofwaardigheid van het incident met de wapensmokkel. "Deze cirkelredenering houdt geen stand. Verwerende partij twijfelt niet aan het beroep van verzoekers' broer B. als officier bij de grenspolitie (er ligt een badge en foto's voor), of aan de dood van verzoekers' broer J. en de ontvoering van diens zoon. Verzoeker toonde verder op geloofwaardige wijze het incident met de wapensmokkel en de problemen van zijn broer B. aan. Nu de vermeende

*ongeloofwaardigheid van verzoeker op dit punt hersteld is, kan verwerende partij niet meer op redelijke wijze twijfelen aan de link tussen de verschillende problemen.”*

Verzoeker legt een aantal bijkomende stukken voor. Het betreft een rechtzetting van de onderzoeksrechter waarin wordt aangegeven dat het onderzoek werd geopend tegen verzoekers broer B. en drie collega's, een klacht van verzoekers schoonzus omtrent de kidnapping van de zoon van J. en twee dreigbrieven van Hezbollah die recent aan hun huis werden afgeleverd en die door de burens van verzoekers familie aan de familie werden bezorgd. Verzoekers huis werd recent afgebrand, waarvan hij een aantal foto's neerlegt. Een individueel onderzoek naar de authenticiteit en bewijswaarde van deze documenten blijft volgens verzoeker noodzakelijk, hetgeen volgens hem volgt uit de rechtspraak van het Europees Hof voor de rechten van de mens.

*“Met betrekking tot de eventuele kleine inconsistenties die zich in verzoekers' verhaal bevinden, dienen de volgende opmerkingen van UNHCR in acht genomen te worden: [...] Tegenpartij legt teveel nadruk op en kent teveel gewicht toe aan deze kleinere en minder belangrijke elementen, terwijl de richtlijnen van UNHCR duidelijk stellen dat deze elementen niet als doorslaggevende factoren beschouwd kunnen worden in de beoordeling van een asielaanvraag.”* Verzoeker meent dat hem het voordeel van de twijfel had kunnen én moeten worden toegekend. Hij stelt ook nog dat verweerder *“totaal geen rekening hield met verzoekers' risicoprofiel als Ahmadi, afkomstig uit een land waar het geweld tegen deze religieuze minderheid recent is toegenomen, en afkomstig uit een stad waar zeer recent een groot deel van de mannelijke Ahmadijgemeenschap uit vrees voor vervolging diende te vluchten.”*

## 2.2. Stukken

Verzoeker voegt bij zijn verzoekschrift een nota van UNHCR (stuk 2), een attest, een klacht en twee dreigbrieven (stuk 3) en foto's van een brand (stuk 4).

Met een aangetekend schrijven van 13 september 2016 brengt verzoeker samen met een aanvullende nota de beëdigde vertaling bij de hiervoor onder stuk 3 vermelde documenten, namelijk het attest, de klacht en de twee dreigbrieven (rechtsplegingsdossier, stuk 9).

Per drager brengt verweerder op 26 september 2016 samen met een aanvullende nota de volgende stukken bij: de COI Focus *“Irak. Veiligheidssituatie in Zuid-Irak”* van 4 augustus 2016 (bijlage 1) en de COI Focus *“Irak. De bereikbaarheid van de zuidelijke provincies via internationaal luchtverkeer en via intern wegverkeer”* van 12 juli 2016 (rechtsplegingsdossier, stuk 11).

Ter terechtzitting legt verzoeker samen met een aanvullende nota een aantal foto's bij (rechtsplegingsdossier, stuk 13).

## 2.3. Beoordeling

### 2.3.1. Bevoegdheid

De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingsdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van de verzoekende partij daarop.

### 2.3.2. Vluchtelingenstatus

Verzoeker voert aan dat zijn broer B. ontvoerd werd nadat hij tijdens zijn werk bij de grenspolitie een wapensmokkel voor Hezbollah onderschept had en vervolgens door zijn directeur onder onderzoek wordt geplaatst. Zijn broer J. zou, nadat hij eerst met verzoeker naar België reisde, na zijn vrijwillige terugkeer naar Irak omwille van de ontvoering van zijn zoon, zijn vermoord. In de bestreden beslissing wordt verzoeker de vluchtelingenstatus geweigerd omdat (i) geen geloof kan worden gehecht aan de ontdekking van de wapensmokkel voor Hezbollah door zijn broer B. gelet op (a) verzoekers gebrekkige informatie hieromtrent en het feit dat de door hem voorgelegde documenten dienaangaande niet

coherent zijn met elkaar en met verzoekers verklaringen, en (b) de onaannemelijkheid van het feit dat de directeur van B., die zelf lid zou zijn van Hezbollah, een officieel onderzoek zou starten naar de ontdekking van de wapensmokkel waarbij de door verzoeker met betrekking tot dit onderzoek neergelegde documenten opnieuw niet coherent zijn met elkaar en met verzoekers verklaringen, (ii) bijgevolg evenmin geloof kan worden gehecht aan de problemen die verzoeker en zijn familie omwille van de ontdekking van deze wapensmokkel door B. zouden hebben gekend en dus geen causaal verband is aangetoond tussen dit incident en de ontvoering van verzoekers neefje en de moord op verzoekers broer J., en (iii) de overige door verzoeker neergelegde documenten de voorgaande vaststellingen niet kunnen wijzigen.

Wat betreft de aanleiding van verzoekers beweerde problemen, namelijk dat zijn broer B. tijdens zijn werk bij de grenspolitie een wapensmokkel door Hezbollah zou hebben ontdekt, wijst verzoeker er in onderhavig verzoekschrift op dat dit het werk van zijn broer en niet van hem zelf betreft en meent hij dat van hem een te verre gaande kennis wordt verwacht. Er dient evenwel op te worden gewezen dat indien verzoeker in België internationale bescherming vraagt omwille van de problemen die volgden op de ontdekking van wapensmokkel voor Hezbollah door zijn broer, redelijkerwijze van hem kan worden verwacht dat hij zich terdege tracht te informeren met betrekking tot deze ontdekking. Het feit dat verzoeker documenten neerlegt ter staving van zijn verklaringen hieromtrent, doch de inhoud van deze documenten klaarblijkelijk niet (volledig) kent, is dan ook een negatieve indicatie voor de geloofwaardigheid van zijn verklaringen. Dit klemmt des te meer door het feit dat de inhoud van deze documenten niet met elkaar overeenstemt aangezien er in het ene document melding wordt gemaakt van vier personen tegen wie een onderzoek zou zijn geopend, terwijl er in het andere document melding wordt gemaakt van slechts drie personen en waarin één persoon niet wordt vermeld (K.A.A.) die wel in het ene document voorkomt. Bij onderhavig verzoekschrift voegt verzoeker een document van de onderzoeksrechter waarin deze "vergissing" wordt rechtgezet (verzoekschrift, stuk 3 en rechtsplegingsdossier, stuk 9). Volgens verzoeker werd op de Dienst Vreemdelingenzaken dit document niet gekopieerd waardoor het zich niet eerder in het administratief dossier bevond. Uit de stukken van de Dienst Vreemdelingenzaken in het administratief dossier (stukken 11-13) blijkt evenwel nergens dat een rechtzetting van een onderzoeksrechter werd voorgelegd. Ook tijdens zijn gehoor maakten verzoeker of zijn raadsman nooit enige melding van het feit dat dit document bij de Dienst Vreemdelingenzaken werd voorgelegd, hoewel de door verzoeker voorgelegde documenten uitgebreid werden overlopen (gehoorverslag CGVS, p. 4 - 11). Uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt bovendien dat valse, Iraakse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) kunnen worden verkregen, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Bovendien legt verzoeker slechts kopieën neer, die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. Aldus kan niet worden aangenomen dat verzoeker deze rechtzetting reeds voorlegde op de Dienst Vreemdelingenzaken. Gelet op voorgaande vaststellingen kan aan het bij onderhavig verzoekschrift gevoegde stuk geen bewijswaarde worden toegekend. Bijgevolg is dit stuk niet van aard de motieven in de bestreden beslissing in een ander daglicht te plaatsen.

Gezien het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

*"Om te beginnen kan er geen geloof gehecht worden aan dé oorzaak van uw problemen (en die van uw familieleden), nl. het feit dat uw broer B. wapensmokkel door Hezbollah zou ontdekt hebben. Zo verklaart u dat uw broer B. op patrouille was met zijn officier ('raad' S.) en nog andere bewakers toen ze de mannen van Hezbollah onderschepten met hun wapens. Wie zijn andere collega's waren die toen met hem op patrouille waren, weet u niet (CGVS p. 12-13). Op het patrouilleverslag van het werk van uw broer B. dat u neerlegt (document 10), staan nochtans alle betrokken collega's vermeld: volgens dit document waren naast uw broer B. (inspecteur) en majoor (raad) S. nog twee collega's aanwezig, namelijk S.G. (politieagent) en A.N.H.H. (sergeant). Het is maar weinig aannemelijk dat u niet zou weten welke collega's precies bij uw broer waren op het bewuste moment, als deze patrouille raakt aan de kern van uw relaas, u na dit incident nog met uw broer in contact bent geweest (hij was immers nog tien dagen thuis geweest bij u) en u van deze bewuste patrouilleronde zelf een document neerlegt waar de betreffende collega's van uw broer één voor één op vermeld staan. Nog in deze context verklaart u dat de directeur van uw broer (ene A.W.) absoluut niet opgezet was met het onderscheppen van het wapentransport omdat hij zelf tot Hezbollah behoorde en daarom een onderzoek gestart was tegen alle politieagenten (waaronder uw broer) die de wapens hadden ontdekt (CGVS p. 7 & p. 15). Niet alleen is het vreemd dat u niet weet te zeggen tegen hoeveel personen in totaal dit onderzoek gevoerd werd als u daar wederom zelf een document over neerlegt ('ik weet het niet. 4, 5, 6. Ik weet het niet', CGVS p. 15 + document 9), het is ook bijzonder opvallend dat er volgens dit document een onderzoek zou zijn geopend tegen drie personen (majoor S., uw broer B. en politieagent K.A.A.), wat niet overeenkomt met*

*wat in het vorige document staat; nl. daar ging het om vier personen (en niet drie) die de wapens ontdekt hadden en was de genoemde agent K.A.A. daar niet bij. Welnu, als de ontdekking van de Hezbollahwapens door uw broer B. en zijn collega's dé oorzaak zou zijn van uw problemen (en die van uw familieleden) en u daaromtrent een aantal documenten neerlegt, kan toch verwacht worden dat u weet wat de inhoud van deze stukken is, daar coherente verklaringen over aflegt en dat deze stukken onderling overeenstemmen. Dit is hier niet het geval, wat meteen de geloofwaardigheid van uw verklaringen ernstig hypothekeert. Over de twee documenten die u neerlegt kan bovendien nog opgemerkt worden dat (officiële) documenten in Irak gemakkelijk tegen betaling of op frauduleuze wijze kunnen worden bekomen (zie toegevoegde informatie in administratief dossier). [...] Deze vaststellingen over deze twee documenten, maken dat ze niet van dien aard zijn dat ze de ongeloofwaardigheid van uw verklaringen zouden kunnen herstellen."*

Deze motieven die door de verzoekende partij niet op pertinente wijze worden weerlegd, worden door de Raad tot de zijne gemaakt.

Waar in de bestreden beslissing terecht wordt opgemerkt dat het niet aannemelijk is dat de directeur van verzoekers broer B., A.W., een officieel onderzoek zou beginnen tegen B. en zijn collega's terwijl hij er alle belang bij had de ontdekte wapensmokkel van Hezbollah onder de radar te houden aangezien hij zelf lid is van Hezbollah, komt verzoeker in onderhavig verzoekschrift niet verder dan het herhalen van zijn reeds tijdens het gehoor afgelegde verklaring hiervoor, hetgeen op zich niet kan worden aangenomen als een dienstig verweer. Geenszins kan deze motivering in de bestreden beslissing worden aanzien als een subjectieve beoordeling vanwege verweerder. Verzoeker brengt geen concrete gegevens aan waaruit blijkt dat het CGVS bevooroordeeld zou zijn geweest of dat zijn asielaanvraag niet eerlijk zou zijn behandeld. Uit de stukken van het dossier en de bestreden beslissing kan evenmin enige vooringenomenheid of enig gebrek aan objectiviteit worden afgeleid. Bovendien zijn de ambtenaren van het CGVS onpartijdig en hebben deze geen persoonlijk belang bij een positieve of negatieve beslissing ten aanzien van de kandidaat-vluchteling. Als dusdanig bieden zij de nodige garanties inzake objectiviteit. De richtlijnen van UNHCR (verzoekschrift, stuk 2) doen evenmin afbreuk aan deze beoordeling aangezien deze richtlijnen, hoewel zij waardevolle aanwijzingen bevatten voor het vaststellen van de vluchtelingenstatus overeenkomstig artikel 1 van het Verdrag van Genève, geen afdwingbare rechtsregels bevatten. Voorts komt verzoeker niet verder dan het tegenspreken van de gevolgtrekkingen van de commissaris-generaal waar hij stelt dat het feit dat de naam van de directeur niet is terug te vinden op één document of het gegeven dat hij niet exact weet wat de uitkomst is van het onderzoek tegen zijn broer niet van die orde is dat zijn geloofwaardigheid wordt aangetast, hetgeen evenmin kan worden aangenomen als een dienstig verweer. Bijgevolg kan verzoeker niet worden gevolgd in zijn stelling dat "de vermeende ongeloofwaardigheid van verzoeker op dit punt hersteld is".

Gezien het voorgaande wordt in de bestreden beslissing terecht gesteld als volgt:

*"Een aantal andere elementen dragen ook allerminst bij tot de geloofwaardigheid van wat uw broer B. overkomen zou zijn in verband met de wapens. Zo kan luidop de vraag gesteld worden waarom de directeur van uw broer (A.W.) überhaupt een officieel onderzoek zou begonnen zijn tegen uw broer en zijn collega's (om zo na te gaan wat er precies gebeurd zou zijn bij het ontdekken van de wapensmokkel), terwijl het volgens u toch ging om illegale wapensmokkel vanuit het buitenland dat buiten het medeweten van de hogere autoriteiten georganiseerd werd (CGVS p. 14). A.W. had er dus alle belang bij dergelijke clandestiene operaties onder de radar te houden en net geen ruchtbaarheid te geven aan de ontdekking van de wapens door daar officieel een onderzoek naar te laten openen. Als u met deze bemerking geconfronteerd wordt, verklaart u te denken dat hij een voorbeeld wil stellen, dat dat onderzoek niet naar een andere rechtbank gaat en dat hij zo kan doen wat hij wil (CGVS p. 16-17). Deze verklaringen overtuigen amper. Immers, u verklaart dat A.W. zelf de opdracht gaf om het onderzoek te starten (CGVS p. 15), maar volgens het door u neergelegde document (document 9, zie boven) gaf ene S.A.M. (brigade-generaal maritieme ingenieur, bevelhebber van de Iraakse kustwacht) de opdracht aan ene J.R.S. (kolonel) om een onderzoeksraad onder leiding van ene majoor A.S.M. en eerste luitenant M.R.H. op te richten – van A.W. zelf valt niets terug te vinden op het document. Deze vaststelling is opmerkelijk, daar u het doorheen uw verklaringen enkel over A.W. heeft die de drijvende kracht achter het probleem van uw broer zou zijn en u toch zelf het bewuste document neerlegt waarop zijn naam nergens voorkomt. Daarnaast verklaart u ook niet te weten hoe het onderzoek in kwestie zou verlopen zijn of wat dit als uitkomst zou gehad hebben. U zou er ook niet naar geïnformeerd hebben bij A.W. toen u een aantal keer bij hem ging polsen of hij wist waar uw broer was. Opvallend genoeg verklaart u daarbij dat noch uw broer B. noch u geïnteresseerd waren in het onderzoek dat tegen hem gestart was (CGVS p. 15-16). Van iemand die beweert dat het onderzoek tegen zijn broer rechtstreeks te maken heeft met zijn asielmotieven, kan redelijkerwijs verwacht worden dat hij hier toch enige interesse voor aan de dag legt of op zijn minst alles in het werk stelt om meer te weten te komen over*

*dat onderzoek. Dit is hier niet het geval. Welnu, indien het bewuste onderzoek tegen uw broer onlosmakelijk verbonden zou zijn met uw problemen en die van uw familieleden en dé basis zou uitmaken voor uw asielaanvraag, vormen de hierboven opgesomde anomalieën en incoherenties in uw verklaringen en documenten andermaal negatieve indicaties voor de geloofwaardigheid van uw verklaringen hieromtrent.*

*Gelet op bovenstaande elementen kan geen geloof gehecht worden aan uw verklaringen als zou uw broer B. wapensmokkel door Hezbollah ontdekt hebben, en bijgevolg ook niet aan de problemen die u en uw familieleden daardoor zouden gekend hebben, meer bepaald de ontvoering van B. en de beschieting van uw huis. Wat betreft de ontvoering van de zoon van uw broer J. (die met u in België was maar naar Irak terugkeerde (met fatale gevolgen) en de moord op uw broer J. – incidenten die u staaft met de overlijdensakte van J. en twee processen-verbaal van de politie aangaande zijn dood en de ontvoering van zijn zoon (documenten 11-13), kan evenwel begrip opgebracht worden voor de moeilijkheden en de impact die dit moet hebben teweeg gebracht, toch zijn deze feiten niet van dien aard dat ze in uw hoofde zouden kunnen leiden tot een gegronde vrees voor vervolging. Immers, aangezien net werd aangetoond dat er geen geloof kan worden gehecht aan de oorzaak die u aan deze feiten toedicht (nl. de ontdekte wapensmokkel door uw broer B., zie boven) (CGVS p. 8-11), wordt ook het causaal verband tussen de zaak van uw broer B. en de lotgevallen van uw broer J. en zijn zoon teniet gedaan. Hiermee rekening houdend, zijn er op deze manier in uw dossier geen objectieve elementen te vinden waaruit een gegronde vrees voor vervolging inzake uw persoon zou moeten blijken als gevolg van de lotgevallen van uw broer J. en zijn zoon op zich.*

*Op basis van bovenstaande vaststellingen oordeelt het Commissariaat-generaal dat er geen geloof kan worden gehecht aan de feiten waarop u zich beroept om ten aanzien van uw land van herkomst Irak een vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming, aan te tonen. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Iraakse identiteitskaart, uw Iraakse nationaliteitsbewijs, uw Iraakse verkiezingskaart, uw huwelijksakte, uw werkbadge, een aantal foto's van uw broers J. en B. en de werkbadge van uw broer B. bevatten louter informatie over uw identiteit, uw echtelijke situatie, uw professionele activiteiten en die van uw broer, maar hebben geen bewijskracht ten op zichte van de door u ingeroepen feiten. De overige documenten (twee documenten van het leger in verband met B., de overlijdensakte van uw broer J. en twee politieattesten in verband met uw broer J. en zijn zoon) werden reeds eerder besproken (zie boven)."*

*Deze motieven worden door de Raad tot de zijne gemaakt.*

Wat betreft de klacht van zijn schoonzus en de neergelegde dreigbrieven (verzoekschrift, stuk 3 en rechtsplegingsdossier, stuk 9) dient er nogmaals op gewezen dat uit de aan het administratief dossier toegevoegde informatie (zie map 'Landeninformatie') blijkt dat valse, Iraakse documenten omwille van de hoge graad van corruptie gemakkelijk (tegen betaling) te verkrijgen zijn, hetgeen de bewijswaarde ervan danig relativeert. Daarenboven betreffen het alle kopieën die door middel van allerhande knip- en plakwerk gemakkelijk te manipuleren zijn. Verder dient erop gewezen dat documenten enkel een ondersteunende werking hebben, namelijk het vermogen om de intrinsieke bewijswaarde van een plausibel en geloofwaardig relaas kracht bij te zetten. Op zichzelf vermogen documenten evenwel niet de geloofwaardigheid van een ongeloofwaardig asielrelaas te herstellen. Uit het voorgaande blijkt dat er *in casu* geen sprake is van geloofwaardige verklaringen. Aangaande de foto's van een brand (verzoekschrift, stuk 4) dient vastgesteld dat deze foto's enkel brandschade aan een gebouw aantonen, doch nergens uit deze foto's kan worden afgeleid dat het om verzoekers huis zou gaan, noch wanneer of hoe deze brand zou zijn ontstaan. Aangaande de foto's van zijn echtgenote (rechtsplegingsdossier, stuk 13) dient erop gewezen dat uit deze foto's geenszins kan worden afgeleid om welke reden de afgebeelde vrouw gewond is, noch wanneer de incident zich voordeed. Op zich volstaan deze foto's dan ook geenszins om aan te tonen dat verzoekers relaas alsnog geloofwaardig zou zijn.

De voormelde vaststellingen volstaan om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van het aangevoerde asielrelaas. Kritiek op het overtollig motief dat verzoeker zich zou hebben vergist met betrekking tot de persoon die hem zijn documenten zou hebben bezorgd, kan derhalve op zich niet leiden tot een hervorming van de bestreden beslissing.

Gelet op het voorgaande dient vastgesteld dat verzoekers asielrelaas niet voldoet aan de cumulatieve voorwaarden van artikel 48/6, tweede lid van de Vreemdelingenwet.

Het vooraangaande in acht genomen, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging heeft in de zin van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

### 2.3.3. Subsidiaire beschermingsstatus

Gelet op de ongeloofwaardigheid van het asielrelaas maakt verzoeker vooreerst niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de Vreemdelingenwet.

Met betrekking tot artikel 48/4, §2, c) van de Vreemdelingenwet wordt in de bestreden beslissing terecht geoordeeld als volgt:

*“Bij de evaluatie van de actuele veiligheidssituatie in Zuid-Irak werd het “UNHCR Position on Returns to Iraq” van oktober 2014 in rekening genomen. Zowel uit voornoemd advies van UNHCR als de COI Focus “Irak, Veiligheidssituatie Zuid-Irak” van 24 december 2015 (waarvan een kopie werd toegevoegd aan uw administratief dossier) blijkt dat de veiligheidssituatie in Irak sinds het voorjaar van 2013 verslechterd is, doch anderzijds blijkt dat de toename in geweld- en terreurdaden geconcentreerd is in een aantal Centraal-Iraakse provincies, waarbij vooral de Iraakse grootsteden worden getroffen. Daarenboven blijkt dat het grondoffensief dat de Islamitische Staat (IS) sinds juni 2014 in Irak voert hoofdzakelijk gesitueerd is in Centraal- Irak.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat het geweldsniveau, de impact van het terreurgeweld, en de gevolgen van het offensief dat ISIS sinds juni 2014 voert regionaal erg verschillend zijn. Deze sterk regionale verschillen typeren het conflict in Irak. Om die redenen dient niet alleen rekening te worden gehouden met de actuele situatie in uw land van herkomst, maar ook met de veiligheidssituatie in het gebied van waar u afkomstig bent. Gezien uw verklaringen met betrekking tot uw herkomst uit Irak, dient in casu de veiligheidssituatie in de provincie Thi Qar te worden beoordeeld.*

*Uit de beschikbare informatie blijkt dat de negen zuidelijke provincies van Irak niet rechtstreeks verwikkeld zijn geraakt in het offensief dat IS in juni 2014 inzette in Centraal-Irak, met uitzondering van het noorden van Babil, waar IS heeft geprobeerd om via de verkeerswegen ten westen en zuidwesten van Bagdad aanvalsroutes naar de hoofdstad te openen. Dit offensief ging gepaard met talrijke aanslagen en ook met hevige gevechten in enkele steden.*

*In de overwegend sjiitische Zuid- Iraakse provincies Najaf, Kerbala, Basra, Wassit, Qadisiya, Thi-Qar, Missan en al-Muthanna kwam het niet tot directe confrontaties tussen het Iraakse leger, de milities en Popular Mobilization Units (PMU) enerzijds, en IS anderzijds. Het geweld in de regio beperkt zich hoofdzakelijk tot sporadische terreuraanslagen die echter zowel in frequentie als in zwaarte zijn afgenomen. Daarnaast neemt het geweld in Zuid-Irak de vorm aan van doelgerichte moorden en ontvoeringen, en sektarisch gemotiveerde wraakacties waarbij leden van politieke partijen, religieuze en tribale leiders, en overheidspersoneel geviséerd worden. Het aantal burgerslachtoffers ligt in deze provincies duidelijk lager dan in Babil, en heel ver onder dat van Centraal-Irak, inclusief Bagdad.*

*Uit voornoemde COI Focus blijkt dat de veiligheidssituatie in de provincie Basra gedurende de afgelopen jaren markant verbeterde. Naarmate IS haar terreurcampagne tegen sjiitische doelwitten in Bagdad in 2013 opvoerde werden in Basra een aantal geweldfeiten gepleegd tegen de soennitische minderheid in de stad. De provincie werd echter niet rechtstreeks getroffen door het offensief dat IS in juni 2014 inzette. Directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger bleven uit. Wel vonden in de provincie een beperkt aantal kleinschalige aanslagen plaats, waarbij het aantal burgerdoden beperkt is gebleven. Verder wordt er melding gemaakt van enkele kleinere IED en een aantal schietincidenten. Conflicten tussen verschillende stammen, tussen criminele groepen en tussen rivaliserende milities liggen aan de grondslag van deze schietpartijen, waarvan de daders vaak niet gekend zijn.*

*In de periode 2013-2014 werden in de heilige stad Kerbala een beperkt aantal aanslagen op sjiitische doelwitten gepleegd. Het aantal burgerslachtoffers hierbij bleef beperkt. De veiligheidsmaatregelen in Kerbala werden in de loop van 2013 en 2014 herhaaldelijk opgedreven en het Iraakse leger werd er door vrijwilligers versterkt. Er vonden in de regio evenwel geen grootschalige confrontaties plaats tussen militanten van IS en het Iraakse leger. Aanslagen in de provincie Kerbala zijn uitzonderlijk en zijn doorgaans kleinschalig.*

*Naarmate IS haar terreurcampagne in 2013-2014 opdreef, namen ook de veiligheidsmaatregelen in Najaf toe. Ook hier bleven directe confrontaties tussen militanten van IS en het Iraakse leger uit. Er doen zich in de provincie Najaf voorts nauwelijks geweldfeiten voor. Het geweld dat er voorkomt concentreert zich hoofdzakelijk in de stad Najaf. Het aantal burgerslachtoffers dat hierbij te betreuren valt, is beperkt. Tot slot dient opgemerkt te worden dat de provincies Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna grotendeels gespaard blijven bij het etno-sektarisch conflict dat Irak teistert. De sporadische, hoofdzakelijk kleinschalige terreuraanslagen die in deze provincies plaatsvinden, zijn doorgaans gesitueerd in de steden Kut (Wassit) en Nassariyah (Thi-Qar). Het aantal burgerslachtoffers*

*is er beperkt gebleven. Het offensief dat IS in de zomer van 2014 inzette, bereikte voornoemde provincies niet. Het geweld in deze provincies is beperkt tot sporadische terreuraanslagen met een relatief laag aantal burgerslachtoffers tot gevolg.*

*Volledigheidshalve wordt hierbij aangestipt dat het Iraakse zuiden niet alleen over de weg bereikbaar is. Uit de beschikbare informatie blijkt dat tal van luchtvaartmaatschappijen vluchten aanbieden op Irak en dat een terugvlucht naar Irak niet noodzakelijk via de luchthaven van Bagdad dient te verlopen. Naast Baghdad International Airport beschikt Irak immers over internationale luchthavens in Basra, en Najaf, dewelke onder de controle van de Iraakse autoriteiten staan en vlot bereikbaar zijn. Personen die naar Irak wensen terug te keren kunnen via deze luchthavens naar hun bestemming in Zuid-Irak reizen zonder dat zij via Centraal-Irak moeten reizen.*

*De Commissaris-generaal beschikt over een zekere appreciatiemarge en is gezien hogervermelde vaststellingen en na grondige analyse van de beschikbare informatie tot de conclusie gekomen dat er voor burgers in de zuidelijke provincies Basra, Kerbala, Najaf, Wassit, Qadisiya, Missan, Thi-Qar en al-Muthanna thans geen reëel risico bestaat om het slachtoffer te worden van een ernstige bedreiging van hun leven of hun persoon als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een gewapend conflict. Actueel is er voor burgers in Zuid-Irak aldus geen reëel risico op ernstige schade in de zin van art. 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet."*

Uit de door verweerder aan zijn aanvullende nota gevoegde stukken (rechtsplegingsdossier, stuk 11) blijkt dat de hiervoor geciteerde analyse nog steeds correct en actueel is.

Verzoeker voert geen enkel inhoudelijk verweer tegen deze motieven, die bijgevolg als vaststaand worden beschouwd en door de Raad tot de zijne worden gemaakt.

Bijgevolg maakt verzoeker niet aannemelijk dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

## **OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

### **Artikel 1**

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

### **Artikel 2**

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven november tweeduizend zestien door:

mevr. A. VAN ISACKER,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

A. VAN ISACKER